

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (Ίωάν. ζ´ 37-52, η´ 18)
4 Ιουνίου 2017

Σήμερα, εορτάζουμε την κάθοδο και την ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στοὺς Ἀποστόλους καὶ δι' αὐτῶν σὲ ὅλη τὴν οἰκουμένη. Σήμερα, ἐγκαινιάζεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Σήμερα, οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ μετέχουν στὰ μείζονα, δηλαδή στὴν ἀθανασία καὶ στὴν ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ.

Πρὶν τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἐνανθρώπησή του, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δὲν βρισκόταν ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Χορηγοῦσε μὲν τὰ χαρίσματά του, τὴν ἔλλαμψη καὶ τὸν ἀγιασμό σὲ κάποιους ἀνθρώπους, ὅπως ἦταν οἱ Προφῆτες, ὥστε αὐτοὶ νὰ ἰκανωθοῦν νὰ γνωρίσουν τὸν Θεό, νὰ κηρύξουν καὶ νὰ ὁμιλήσουν γιὰ τὰ μέλλοντα, ὅμως αὐτὸ (τὸ Ἅγιο Πνεῦμα) ἀπουσίαζε, ὡς μόνιμη καὶ διαρκῆς παρουσία, ἀπὸ τὸν κόσμο.

Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τὸν Θεό, ὥστε νὰ μετέχει τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς ἀφθαρσίας Του. Τὴ δυνατότητα αὐτὴ θὰ τὴν προσέφερε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, μὲ τὴν προϋπόθεση βέβαια ὅτι ὁ πρωτόπλαστος θὰ τηροῦσε τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐπιλογὴ ὅμως τοῦ ἀνθρώπου νὰ παρακούσει τὸν Θεό, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἀπωλέσει κάθε ἀγαθὸ καὶ συνεπῶς καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Πλέον ὁ ἄνθρωπος ἔγινε φθαρτός, θνητὸς καὶ εὐκόλος πρὸς τὴν ἁμαρτία.

Ἡ Ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ ἔγινε γιὰ νὰ ἐπανέλθει ὁ ἄνθρωπος στὴν ἀρχαία του δόξα. Αἷτιο αὐτῆς τῆς ἀναγέννησης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ εἶναι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς ἐπαγγέλεται ὅτι θὰ τὸ δώσει στοὺς ἀνθρώπους. Πρῶτος δὲ ὁ Χριστὸς λαμβάνει, κατὰ τὴ Βάπτισή, στὴν ἀνθρώπινη του φύση, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ἔτσι γίνεται ἡ ἀπαρχὴ τῆς καινούργιας ζωῆς καὶ τῆς νέας φύσης τῶν ἀνθρώπων. Ὄταν ὁ Χριστὸς βρισκόταν σωματικὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνεργοῦσε δι' Αὐτοῦ. Μετὰ τὴν Ἀνάληψή ὅμως ἀποστέλλεται ἀπὸ τὸν Χριστό, ὡς Παράκλητος, στοὺς ἀνθρώπους καὶ παραμένει γιὰ νὰ τοὺς ἀγιάζει καὶ νὰ τοὺς χαριτώνει.

Ἔτσι κατὰ τὴν Πεντηκοστή, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἔρχεται καὶ κατοικεῖ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Ὁ τρόπος τῆς ἔλευσής του, ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, οἱ ὁποῖες στάθηκαν ἐπὶ τῶν μαθητῶν στὸ ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, βεβαιώνει τὸ μεγαλεῖο τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποκαλύπτει ἕναν βαθύτερο συμβολισμό: Πρῶτον, οἱ γλώσσες παρουσιάζονται ὡς

πύρινες. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι πῦρ, τὸ ὁποῖο κατακαίει τὴν ἁμαρτία καὶ τὴ μοχθηρία τῶν ἀνθρώπων, δεῦτερον, οἱ πύρινες γλῶσσες μερίστηκαν στοὺς παρευρισκομένους, δείχνοντας τὸ διάφορο τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τρίτον, τὸ ὅτι τὸ πῦρ στάθηκε στὶς κεφαλές τῶν μαθητῶν δείχνει ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἀναπαύεται στὴν ἀγιότητα τῶν ἐκλεκτῶν καὶ τῶν ἀγωνιστῶν στὴν τήρηση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, τέταρτον, ὅταν οἱ πύρινες γλῶσσες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατῆλθαν, οἱ μαθητὲς βρίσκονταν στὸ ὑπερῶο, δηλαδὴ σὲ ἓνα ὑψηλὸ μέρος. Τοῦτο ὑποδηλώνει τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀνθρώπου νὰ τηρήσει τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν βουρκο τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ ἀνυψωθεῖ πρὸς τὸν Θεό. Ἄλλωστε καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας δόθηκε ἀπὸ τὸν Χριστὸ στὸ ὑπερῶο, δείχνοντας ὅτι ἡ μετοχὴ σὲ αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὴν ἀνύψωση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ γενέθλιος ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας ἀδελφοί μου, δηλαδὴ ἡ Πεντηκοστὴ, θὰ ἐορτάζεται οὐσιαστικὰ ὅταν ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἐτοιμαζόμαστε ἔμπρακτα γιὰ τὸν ἐρχομὸ του κατὰ τὸν τρόπο ποὺ θέλει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Νὰ ἐνεργοῦμε δηλαδὴ καὶ νὰ ζοῦμε ἐν μετανοίᾳ, νὰ ἀγωνιζόμαστε κατὰ Θεὸν καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ τηρήσουμε τὶς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, ὥστε Αὐτὸ νὰ ἀποθησαυρίσει στὴν ψυχὴ μας τὰ ἀμετάβλητα ἀγαθὰ καὶ τὰ χαρίσματά Του. Ἀμήν.

[dkpdf-button]